

Fiskeripolitisk redegørelse af 29/5 97 (Redegørelse nr. R 28).

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): MÅL OG STRATEGIER FOR FISKERI- SEKTOREN

Regeringens overordnede mål ved fastlæggelsen af fiskeripolitikken og ved forvaltningen af fiskerisektoren er at styrke erhvervenes potentiale for øget værditilvækst under skiftende forhold. Danmark skal i international konkurrence sikre en høj indtjening og beskæftigelse i sektoren under hensyn til princippet om bæredygtighed.

Udviklingen af fiskerisektoren er afhængig af de rammer, der fastlægges af EU. Det er Regeringens opfattelse, at bevidstheden om rækkevidden af EU's kompetence har stor betydning af to grunde. For det første fordi en klar opfattelse af vore påvirkningsmuligheder i Fællesskabets fiskeripolitik er afgørende for at påvirke politikken. For det andet fordi en forståelse af egne muligheder er en forudsætning for at udnytte det nationale råderum optimalt.

Internationalt er fiskerisektoren organiseret forskelligt. I en række store europæiske fiskerionationer er der ofte sammenfaldende ejerskab mellem fiskeindustrien og flåden. Kapitaladgangen og muligheden for at styre tilførsler og produktion gennem hele kæden fra fangst til afsætning er her væsentlig forskellig fra situationen i Danmark. Det er Regeringens opfattelse, at ejerstrukturen i den danske fiskerisektor har vist sig at være både funktionsdygtig og effektiv. Regeringen lægger derfor til grund, at det fortsat bør være erhvervsfiskere, der ejer fartøjerne og driver fiskeriet, og at en konkurrencedygtig dansk flåde også fremover vil være sammensat af både større fartøjer og fartøjer til det kystnære fiskeri.

Den globale udviklingen inden for fangst, forarbejdning og afsætning af fiskeprodukter ændrer hastigt forudsætningerne for erhvervet. Dansk fiskeri kan ikke være upåvirket heraf, og Regeringen ønsker med redegørelsen at pege på en række af de tilpasninger, der er nødvendige for en fortsat udvikling af den danske fiskerisektor.

På baggrund af redegørelsens vurderinger af fiskerisektorens rammer, dens problemer og styrkeområder er det Regeringens opfattelse, at nedenstående strategiske mål – internationalt og nationalt, bør udgøre grundlaget for fiskeripoli-

tikken i de kommende år. Regeringen finder, at opnåelsen af disse mål forudsætter et tæt samarbejde med fiskeriets organisationer.

1. Bæredygtigt fiskeri,
2. Lige konkurrence,
3. Udviklingsorienterede støtteordninger,
4. Forskning og udvikling på fødevarerområdet.

Der er i tilknytning til målene angivet en række indsatsområder, som Regeringen finder er af central betydning, og hvor det vurderes, at der er muligheder for at præge udviklingen.

I sammenhæng hermed lægger Regeringen vægt på, at der på uddannelsesområdet sikres en udvikling, der understøtter de fremadrettede tiltag. Det er således Regeringens opfattelse, at der bl.a. med den nye fiskeriuddannelse er skabt grundlag herfor.

Bæredygtigt fiskeri

EU's og den danske forvaltning af fiskeressourcerne skal sikre et økonomisk selvberende fiskerierhverv på et miljømæssigt bæredygtigt grundlag og i respekt af kravet om sunde fødevarer.

Omfanget af udsmid eller discard er et væsentligt problem i fiskeriforvaltningen. Alene i Nordsøen discardes årligt ca. 500.000 tons fisk. En del af discarden skyldes lovbestemte krav om genudsætning af fisk under mindstemål, genudsætning af beskyttede arter over den tilladte bifangstprocent og genudsætning af arter, når kvoten er opbrugt. Andre årsager kan være økonomisk bestemte, f.eks. betinget af industriens efterspørgsel efter bestemte størrelsessorteringer eller hvis fiskeren ønsker at udnytte meget små fangstrationer til kun at lande fisk af en særlig størrelse eller kvalitet.

Forskning og rådgivning om ressourcer og fiskeri

EU's fiskeriforvaltning bygger på den internationale biologiske rådgivning. Det er åbenbart, at forvaltningens succes i vidt omfang afhænger af, at rådgivningen afspejler virkeligheden så præcist som muligt. I det nuværende system med rådgivning og efterfølgende kvotefastsættelse kan der gå relativt lang tid fra indsamling af biologernes datamateriale og til fastsættelsen af de kvoter, som fiskerne skal overholde. Denne afstand er betinget dels af forvaltningssystemet, dels af rådgivningens tilrettelæggelse, og den bidrager til usikkerhed i rådgivningen. En formindskelse af denne usikkerhed vil medføre